

มองห้วงฟ้าครานี้ไร้ที่หวัง
เมฆกำลังเปลี่ยนสีมีความหมอง
เหมือนวันวัยไร้ค่าหน้าที่ทอง
ใจเริ่มครองความเศร้าเคล้าน้ำตา

นำเอาพิษผิดหวังในครั้งนี้
รวมไมตรีที่ไร้คนไผ่ทำ
วงชีวิตเวียนวนจนระอา
มันมีค่าแก่ขมขื่นละอื่นใด

๔๐

เมื่ออ่อนเพลียเสียขวัญหวั่นและหวาด
คนไม่พลาดเกมชีวิตจะมีไหม
มีใครร้างห่างไกลวิโยคใจ
และมีใครไร้ทุกข์สุขนรินทร์

เพราะชีวิตผกนิยายจะหมายคิก
เพราะชีวิตไม่งามถึงความฝัน
ความเป็นจริงสิ่งใดได้ประจักษ์
จงรับมันและพร้อมสู้อยู่เคียงกาย

มองห้วงฟ้าครานี้จึงมีหวัง
เมฆกำลังเปลี่ยนสีมีความหมาย
เหมือนคนที่หมองไหม้ใกล้จะตาย
พลันกลับกลายเป็นผืนฟ้าทำชีวิต...

บนเส้นทางแห่งความหวัง
มา ส ช อ ง